

Φθιώτιδος Συμεών: «Το διακύβευμα της εποχής είναι πρώτιστα πνευματικό και όχι τεχνοκρατικό»

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος](#)

Στον Ιερό Ναό του Αγίου Δημητρίου στο Αμούρι του Δήμου Λαμιέων ιερούργησε την Κυριακή, 5 Οκτωβρίου 2025, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος [κ. Συμεών](#), κομίζοντας και το απότμημα του Ιερού Λειψάνου της Τιμίας Χειρός του Ευαγγελιστού Λουκά Πολιούχου Λαμίας, στο πλαίσιο της 5ης Παμφθιωτικής Λιτανείας υπό τον τίτλο: «Λιτανεύοντας τον Ευαγγελιστή της χαράς 2025».

Οι Ιερές Ακολουθίες μεταδόθηκαν απευθείας από τηλεοράσεως, ραδιοφώνου και διαδικτύου.

Στο κήρυγμά του ο κ. Συμεών μεταξύ των άλλων ανέφερε:

«Σήμερα ο Κύριος μας Ιησούς Χριστός απευθύνεται στον άνθρωπο κάθε εποχής και απευθύνεται σε τρία επίπεδα, στο επίπεδο της κοινής απλής λογικής, στο επίπεδο της συνετής λογικής και στο επίπεδο της υπέρβασης της λογικής.

Η απλή κοινή λογική που μπορεί να σκεφτεί ο κάθε άνθρωπος που έχει απλώς έστω ένα αίσθημα, ένα ένστικτο μάλλον αυτοσυντήρησης: «καθώς θέλετε ίνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς ὁμοίως». Θέλεις να σε σέβονται; Θα σέβεσαι και εσύ τους άλλους. Θέλεις οι άλλοι να είναι ευγενείς μαζί σου; Να είσαι και εσύ και εσύ ευγενής μαζί τους. Θέλεις οι άλλοι να μην σε αδικούν; Να μην τους αδικείς κι εσύ. Θέλεις οι άλλοι να μην σε βλάπτουν; Να μην τους βλάπτεις και εσύ. Θέλεις οι άλλοι να μη σε συκοφαντούν, να μη σε κατακρίνουν; Να μην κάνεις και εσύ το ίδιο. Αυτός είναι ο λεγόμενος «χρυσός κανόνας της χριστιανικής ηθικής».

Κι όμως είναι το πιο απλό επίπεδο πνευματικής ζωής, το πιο χαμηλό καθώς αναφέρεται ουσιαστικά στη φιλαυτία μας προκειμένου να πορευθούμε έστω με μία στοιχειώδη αρμονία στις ανθρώπινες σχέσεις. Ο λόγος του Χριστού δεν μένει εκεί: εσείς όμως είστε καλεσμένοι σε κάτι πιο μεγάλο και σε κάτι πιο υψηλό: «καὶ ἔὰν δανείζητε παρ' ὧν ἐλπίζετε ἀπολαβεῖν, ποῖα ὑμῖν χάρις ἐστί; καὶ γὰρ ἁμαρτωλοὶ ἁμαρτωλοῖς δανείζουσιν ἵνα ἀπολάβωσι τὰ ἴσα». Εσείς καλείστε σε κάτι πιο μεγάλο και εδώ έρχεται η υπέρβαση της λογικής, εδώ έρχεται και γεννώνται τα υψηλότερα συναισθήματα, οι υψηλότερες αξίες αυτές που δημιουργούν οι ήρωες μέσα στον κόσμο, αυτές που δημιουργούν ανθρώπους που θυσιάζονται για την κοινωνία, αυτές που φέρνουν μέσα στη ζωή μας ανθρώπους που αγαπούν πραγματικά και η υπέρβαση της λογικής βρίσκεται στην ανώτερη μορφή αγάπης «ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν».

Η αγάπη προς τους εχθρούς είναι η πραγματική αγάπη, είναι ο πραγματικός χρυσός κανόνας, ο χρυσός πήχης, ο χρυσός στόχος της πνευματικής ζωής και εκεί ο άνθρωπος πραγματικά καταλαβαίνει τι θα πει αγάπη. Αν αγαπάς αυτόν που σε αγαπά, αν αγαπάς αυτόν που σε επαινεί, αν αγαπάς αυτόν ο οποίος σου φέρεται καλά δεν κάνεις τίποτα παραπάνω από το αυτονόητο. Αλίμονο, αν θεωρούμε μεγάλο κατόρθωμα να αγαπάμε αυτούς που μας αγαπούν. Αλίμονο αν θεωρούμε σπουδαίο πράγμα αν αγαπάμε αυτούς που θα μας πουν ευχαριστώ. Η καρδιά μας, η ποιότητα μας και το επίπεδο μας δοκιμάζεται όταν θα συναντήσουμε στη ζωή μας την αχαριστία, όταν θα συναντήσουμε στη ζωή μας την αγνωμοσύνη, όταν θα συναντήσουμε στο δρόμο μας τη συκοφαντία, όταν θα συναντήσουμε στο δρόμο μας την εχθρότητα, τότε θα αρχίσει να δοκιμάζεται η πραγματική ποιότητα, που

έχουμε μέσα μας, τότε θα φανεί κατά πόσο έχουμε αρχοντιά, κατά πόσο έχουμε ανωτερότητα, κατά πόσο έχουμε αμνησικακία, κατά πόσο είμαστε πραγματικά δυνατοί μέσα μας και δεν είμαστε ευάλωτοι, κατά πόσο πραγματικά μέσα στα μάτια μας κυριεύεται η θέα μας από το πρόσωπο του Χριστού ή από τις εικόνες αυτού του κόσμου και εκεί είναι όλο το διακύβευμα του πνευματικού αγώνα και της πνευματικής ζωής.

Η Εκκλησία μας υπάρχει στη ζωή μας για να μας μάθει, να μας βοηθήσει, να μας καλλιεργήσει να φτάσουμε σε αυτήν τη θυσιαστική αγάπη, αυτή την αγάπη με την οποία μας αγάπησε ο ίδιος ο Χριστός: «ἔτι ἁμαρτωλῶν ὄντων ἡμῶν» ανέβηκε πάνω στον Σταυρό. Αυτό στο οποίο μας προσκαλεί η Εκκλησία, είναι αυτό το οποίο ακούμε στο τέλος του σημερινού ευαγγελικού αναγνώσματος: «Γίνεσθε οὖν οἰκτίρμονες, καθὼς καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν οἰκτίρμων ἐστί».

Μας καλεί στην οικτιρμοσύνη, στην ευσπλαχνία την πραγματική, να αποκτήσουμε καρδιές ευσπλαχνικές γεμάτες αγάπη, γεμάτες έλεος, γεμάτες συμπάθεια για τον συνάνθρωπο. Το μεγαλύτερο πρόβλημα της εποχής μας και το βλέπουμε γύρω μας σε πάρα πολλά επίπεδα, είναι η σκληροκαρδία, είναι οι σκληρές καρδιές. Το βλέπουμε και στην κοινωνική αδικία, το βλέπουμε μέσα στην καθημερινότητα μας, το βλέπουμε στον τρόπο που αντιμετωπίζονται χαροκαμένες μάνες, στον τρόπο με τον οποίο αντιμετωπίζονται άνθρωποι οι οποίοι έχουν χάσει τη δουλειά τους και βρίσκονται στο δρόμο, στον τρόπο με τον οποίο αντιμετωπίζονται ευάλωτες κατηγορίες συνανθρώπων μας, ευπαθείς ομάδες του πληθυσμού, άνθρωποι οι οποίοι για διάφορους λόγους έχουν βρεθεί σε μειονεκτική θέση κι όμως δέχονται σκληρότητα αντί για οικτιρμοσύνη, δέχονται ακόμα περισσότερη αδικία αντί για ευσπλαχνία και αγάπη. «Γίνεσθε οὖν οἰκτίρμονες, καθὼς καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν οἰκτίρμων ἐστί».

Βλέπουμε τη σκληροκαρδία να εισέρχεται ακόμα και μέσα στους ναούς και στις εκκλησιές μας από ανθρώπους οι οποίοι κάνουν μεγάλους σταυρούς, οι οποίοι ωρύονται στο όνομα του Θεού και παρά ταύτα να δείχνουν τέτοια σκληρότητα, τέτοια αναισθησία, τέτοια αδιαφορία μπροστά στη δυσκολία, στο δράμα του διπλανού μας. Ο Χριστός θα μας μετρήσει μόνο με ένα κριτήριο: κατά πόσο μπήκαμε στη θέση του άλλου, κατά πόσο αγαπήσαμε τον άλλον, κατά πόσο έστω τον ακούσαμε τουλάχιστον. Αν δεν μπορούμε και δεν έχουμε τη δύναμη να εισέλθουμε πραγματικά στο δράμα και στον Γολγοθά του συνανθρώπου μας τουλάχιστον ας του χαρίσουμε τα αυτιά μας, ας του χαρίσουμε λίγη κατανόηση, ας αισθανθεί ο συνάνθρωπός μας ότι έχει κάπου να μιλήσει, κάπου να κραυγάσει, κάπου να εκφραστεί, κάπου να ανοίξει την καρδιά του. Ας πάψουμε πια να εθελουτυφλούμε, ας κοιτάξουμε έστω γύρω μας να δούμε τι πραγματικά γίνεται και ας σταματήσουμε να ζούμε με την ευτυχία μόνο των αριθμών, αλλά ας κοιτάξουμε και την ευτυχία των προσώπων και των ανθρώπων, ας κοιτάξουμε την ψυχική

επιβάρυνση που υπάρχει στους συνανθρώπους μας, πόση κατάθλιψη, πόση δυσκολία, πόσα προβλήματα, πόσες δυσκολίες αντιμετωπίζουν καθημερινά όταν η ακρίβεια γονατίζει την κοινωνία και όταν οι άνθρωποι δεν μπορούν να χαρούν ούτε τα στοιχειώδη της ζωής. «Γίνεσθε οὖν οἰκτίρμονες, καθὼς καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν οἰκτίρμων ἐστί».

Να μην προκαλούμε, αλλά να παρακαλούμε. Είναι μία εποχή, όχι προκλήσεων, αλλά παρακλήσεων. Να αποκτήσουμε πνεύμα παρακλητικό, προσευχητικό, αγαπητικό. Να έλθουμε πιο κοντά ο ένας στον άλλον, να αμβλύνουμε τις αντιθέσεις και όχι να τις διευρύνουμε όπως δυστυχώς συμβαίνει σήμερα κυρίως και με την αποδυνάμωση της λεγόμενης «μεσαίας τάξης» που κινδυνεύει να εξαλειφθεί πλήρως και η οποία σηκώνει όλο το βάρος της κοινωνικής πορείας. Είναι οι καιροί κρίσιμοι και το διακύβευμα της εποχής είναι πρώτιστα πνευματικό και όχι τεχνοκρατικό. Δεν λύνονται όλα τα προβλήματα με εξισώσεις, με μεθόδους και με αλγόριθμους. Τα προβλήματα ζητούν αγάπη, ζητούν οικτιρμοσύνη, ζητούν ενσυναίσθηση, ζητούν συμπόρευση. Ζητούν ο άνθρωπος να ξαναγίνει άνθρωπος και σε αυτό μας καλεί σήμερα ο Χριστός».

Ο Σεβασμιώτατος κ. Συμεών χειροθέτησε στο τέλος της Θείας Λειτουργίας Αναγνώστη τον κ. Χρήστο Τσώνο, που διακονεί με πιστότητα και αγάπη το Ιερό Αναλόγιο, ενώ την ευγνωμοσύνη τους προς τον κ. Συμεών εξέφρασαν τόσο ο εφημέριος π. Παναγιώτης Τεκελής όσο και ο Πρόεδρος του χωριού κ. Γεώργιος Αλαμπάνος.

